

15 בנובמבר, 2021

לכבוד

מזכירות בית הדין המשמעותי

הכרעת הדין במשפטו של ת.ז.

ביום 11.07.2021 הוגשה קובלנה נגד הסטודנט בגין עבירות משמעת אשר עניינן:

הפרת חובה לימודית בטכניון, על פי סעיף 4.1.1 של התקנון המשמעותי.

עשיית מעשה שיש בו משום מרמה, הונאה או זיוף, על פי סעיף 4.11 לתקנון המשמעותי.

שיבוש, במעשה או מחדל, של הליך משמעותי, על פי סעיף 4.12 לתקנון המשמעותי.

המשפט התקיים ביום 19.08.2021 בפני הרכב השופטים הח"מ.

מטעם התביעה העידו פרופ' תומר טולדו וגב' עדנה אדלר.

גם הנאשם העיד.

טיעוני התביעה

1. התביעה תיארה את השתלשלות העניינים החל מהרשעתו של הסטודנט בבית הדין, ביום 27.3.2014, בגין עבירת משמעת. בית הדין גזר על הסטודנט, ביום 08.04.2014, הרחקה לצמיתות מהטכניון וביטול שלושת הסמסטרים האחרונים ללימודיו.

2. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש בפני בית הדין לערעורים נדחה ביום 02.06.2014.

3. לאחר חמש שנים, בשנת 2019, פנה הנאשם לנשיא הטכניון דאז בבקשת חנינה, אשר אכן הוענקה לו ביום 29.08.2019. והוא חזר ללימודיו בסמסטר חורף 2019/2020.

4. עם חזרתו ללימודים פנה הסטודנט אל גורמים שונים בטכניון ובפקולטה, בקשת של נימוקים, בניסיונות שכנוע "לקבל בחזרה" את הציונים במקצועות אותם למד ובהם נבחן במשך שלושה הסמסטרים אשר בוטלו בגזר הדין של בית המשפט. במשך תקופה ארוכה (החל מספטמבר

2019 ועד אפריל 2021) ערך הסטודנט כעשרים פניות אל מרצים, מזכירות ודיקנים, במגמה לקבל אישור כי ציוני הקורסים המבוטלים עומדים לזכותו, מבלי שיידרש ללמוד אותם שנית.

5. לטענת התביעה, במהלך תקופה זו ובפניותיו לגורמים השונים בפקולטה ולמרצים לא הזכיר הסטודנט כי הקורסים האמורים בוטלו בגזר הדין של בית הדין המשמעתי וכי ערעורו על גזר הדין נדחה. למעשה, המועד הראשון בו הזכיר הסטודנט את עונש ביטול הקורסים היה בפנייתו לדיקן לימודי הסמכה ביום 10.11.2020, אלא שגם לאחר מועד זה המשיך הסטודנט במאמציו לקבל אישור למקצועות שבוטלו. מעבר לכך, לטענת התביעה בפניות השונות יצר הסטודנט מצגים כוזבים בפני הגורמים השונים והטעה אותם גם בהיבטים אחרים, והכל כמפורט בכתב הקובלנה.

6. לאחר שנודע לראש המסלול (בו למד הסטודנט) כי גזר הדין כולל גם ביטול שלשה סמסטרים, הוא הודיע לנאשם (ביום 09.02.2021) כי החלטת בית הדין מחייבת וכי הנושא עובר לטיפולו של סגן הדיקן להוראה. הבהרה דומה נמסרה לסטודנט על ידי מזכירת המסלול (17.03.2021), אך הסטודנט המשיך בניסיונותיו לזכות בהכרה בציונים אשר בוטלו.

7. התביעה הציגה כראיות מספר ניכר (קרוב ל-30) של מסמכים והתכתבויות אשר לשיטתה תומכים בהשתלשלות העניינים המפורטת לעיל.

8. גב' עדנה אדלר, מזכירת לימודי הסמכה, אשר העידה מטעם התביעה, ציינה בפירוש כי שוחחה עם הסטודנט עם חזרתו ללימודים, והבהירה לו כי החנינה חלה רק על עונש ההרחקה, ועל הסטודנט לחזור על כל המקצועות אשר בוטלו בגזר הדין.

9. ראש המסלול, פרופ' תומר טולדו, העיד גם הוא מטעם התביעה ומסר כי לא הטיל ספק בגיליון הציונים אותו הציג בפניו הסטודנט בספטמבר 2019 ואשר כלל את הקורסים שנמחקו. לפיכך לא נבנתה עבורו תכנית לימודים אשר כללה חזרה על הקורסים הנ"ל ו/או ביצוע קורסים אחרים תחת אלה שבוטלו (ור' גם סעיף 6 לכתב הקובלנה). משנודע לו בפברואר 2021 על גזר הדין ועל ביטול הקורסים הוא הכין לסטודנט תוכנית למודים מעודכנת ובה הקורסים שבוטלו ויש לחזור עליהם. מאידך יש להדגיש, כי מכיוון שפרופ' טולדו סבר שהציונים בקורסים ה"ישנים" בתוקף, הוא גם לא נתן לגביהם שום הוראה או הנחייה (לפעולה נדרשת של הסטודנט מול המרצה), ומבחינתו באותה עת לא היה צורך לעשות לגביהם דבר.

10. לסיכום טענה התביעה כי הראיות והעדויות מוכיחות מעבר לכל ספק כי הנאשם עבר על עבירות המשמעת בגין הוגשה הקובלנה – ב"מעשה הונאה שיטתי וסדור לקבלת ציונים במרמה תוך הפרה בוטה ושיבוש של החלטת בית הדין".

טיעוני הנאשם

11. הסטודנט השיב לטענות התביעה באריכות, ולאחר הדיון שלה לבית הדין נוסח מורחב של דבריו בו הוא פורש יריעה רחבה של מעשיו מאז הורחק מהטכניון. בראייתו, קיבל עונש חמור לאחר ש"לקח אחריות" על "שרשרת העתקות בה היו המון סטודנטים מעורבים".

12. בפתח דבריו טען כי לא היה בכוונתו לרמות וכי "לא ידע בכלל על עניין ביטול הקורסים כהחלטה שהתקבלה בגזר דין קודם".

13. הוא המשיך וטען כנגד ראש המסלול על "חוסר אחריות ומקצועיות" בכך שלא בדק את מצבו האקדמי ברצינות לפני קביעת תכנית הלימודים להשלמת הדרישות לתואר.

14. טענות דומות מפנה הסטודנט כלפי גורמים נוספים (מרצים ומזכירות) בטכניון אליהם פנה להחזרת ציוני הקורסים, ואשר לטעמו היו אמורים להבהיר את מצבו האקדמי לאחר ביטול שלשה הסמסטרים. לדבריו "אף אחד לא דיבר איתי על עניין ביטול הקורסים ע"פ החלטת בית הדין ועל הצורך לחזור על אותם קורסים באופן מלא".

15. בפנייתו הכתובה של הסטודנט (מיום 10.09.2021) לבת הדין מוצגים גם דברי הערכה ותמיכה אשר לדבריו נאמרו לו על ידי מרצים בפקולטה, ביקורת נוספת על ראש המסלול, דיון בכמה סוגיות אקדמיות, פירוט התקדמותו בחייו האישיים ומכתבי הערכה על פעילותו החברתית והמקצועית.

דיון והכרעה

16. לאחר בחינת טענות ההגנה ומענה הנאשם, ועיון בראיות אשר הוגשו לבית הדין על ידי שני הצדדים, הגענו, פה אחד, למסקנה כי יש להרשיע את הנאשם בגין סעיף 4.1.1 לתקנון המשמעתי:

4.1.1" עשה, בהונאה או בדרך בלתי כשרה אחרת, מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, בוחן, עבודה, פרויקט, השתלמות מעשית או כל מטלה לימודית אחרת, או על מנת להשיג יתרון אקדמי, עבורו או עבור סטודנט אחר".

17. אנו מוצאים את הנאשם זכאי, מחמת הספק. מהאישומים בגין עבירות על סעיפים 4.11-4.12,

הכרעה מקדמית: דחיית הטענה כי הסטודנט "לא ידע" כי הקורסים בוטלו

18. אנו דוחים את טענת הסטודנט, כי "לא ידע" שגזר הדין כלל את ביטול הקורסים שנלמדו בסמסטרים שבוטלו (ביטול הציונים שהושגו בקורסים הנ"ל).

19. כהערת פתיחה יש לומר כי הסטודנט לא היה קוהרנטי בהצגת טענותיו. לא ברור אם טענתו הינה שהוא לא הבין שמשמעות "ביטול סמסטרים" הינה ביטול קורסים, או האם חשב שהחנינה הינה על כל העונשים, ולא רק על ההרחקה.

20. אין ספק כי הסטודנט היה מודע לעונש שנגזר עליו, עליו אף ערער, לרבות ביטול שלושה סמסטרים של לימודים.

21. החלטת הנשיא אשר הומצאה לסטודנט התייחסה במפורש אך ורק להרחקה לצמיתות. העונשים האחרים לא בוטלו, ובנוסף, ממילא לא יכול היה הנשיא לבטלם לאור סעיף 15.1 לתקנון המשמעותי:

15.1" בקשה לחנינה תוגש לנשיא. הגשת בקשה לחנינה אפשרית רק כשהעונש הוא אחד מאלה: ביטול אישור סיום לימודים או תעודת גמר או תואר; הרחקה לצמיתות או לתקופה משמעותית, בד"כ שנתיים ומעלה; הגבלת כניסה לצמיתות או לתקופה משמעותית, בד"כ שנתיים ומעלה – או כאשר קבע זאת בית הדין במסגרת גזר דינו".

22. מובן אם כן כי על פי התקנון המשמעותי הגדרות "מרחב החנינה" אינן כוללות עונש של ביטול סמסטרים אותם למד הנאשם ובהם נבחן. לפיכך, מלכתחילה צריך היה הסטודנט לדעת כי

החנינה לא יכולה להינתן על עונש ביטול הסמסטרים (ומעבר לצורך גם נזכיר בהקשר זה את הקביעה המהדהדת, עוד מתקופות רחוקות, כי Ignorantia legis neminem excusat).

23. ואחרון, ולצורך העניין ניתן היה להתחיל ולסיים בכך, גם אם הסטודנט "לא הבין" שרכיב עונש ביטול הסמסטרים לא בוטל במסגרת החנינה, הוא הבין לכל המאוחר עם חידוש הלימודים, כי קיים עונש כזה ושהינו בתוקף, והבין את משמעות הדברים מבחינתו – צורך בהשגת הציונים מחדש:

23.1. ראשית, אין עוד משמעות אפשרית ל"ביטול סמסטרים" שכבר נלמדו מלבד ביטול ההישגים האקדמיים שהושגו בהם. גם הסטודנט לא הציג, לא בדיון לפנינו ולא בהשלמות המאוחרות לו, דרך אחרת בה ניתן להבין את הרכיב הזה בגזר הדין. כלומר, הסטודנט לא הציג בפנינו תזה חלופית להבנת רכיב גזר הדין של ביטול שלושה סמסטרים.

23.2. שנית, וזה אולי העיקר: כל מעשי הסטודנט בגינם הועמד לדין בהתנהלותו מול המרצים מעידים כי ידע היטב כי הקורסים מבוטלים, שאלמלא כן לא היה נדרש להירשם אליהם מחדש. הסטודנט ידע היטב, כי אם לא יירשם שוב לקורסים ויקבל בהם ציון, לא יהיו לו נקודות הזכות הנדרשות לסיום התואר.

23.3. שלישית, הסטודנט הצהיר את הדברים בעצמו. בפנייתו אל פרופ' טולדו מיום 22.2.2021 הסביר את הדברים במילותיו (ההדגשה הוספה): "הורחקתי לחמש שנים, ולא ידעתי שום דבר לבי ביטול הקורסים שהיו, עד שחזרתי ללימודים והתחלתי ללמוד בתחילת הסמסטר". כלומר, הסטודנט עצמו הצהיר, כי ידע לכל המאוחר עם חידוש הלימודים כי הקורסים בוטלו.

23.4. רביעית, הדברים מקבלים חיזוק מעדותה של גב' אדלר, כי הודיעה לסטודנט עם חזרתו ללימודים כי עליו לחזור על לימוד כל המקצועות. הסטודנט לא חקר את העדה ולא הציג לה שאלות מעמתות בעניין זה או בכלל, וגם לא הכחיש את העניין בעדותו שלו, ואין כל סיבה להטיל ספק במהימנותה ובעדותה של גב' אדלר. מעבר לכך, עדותה משתלבת עם עדותו שלו, כי עם חידוש הלימודים נודע לו על ביטול הקורסים.

24. לפיכך יש לקבוע עובדתית, כי בעת שפנה הסטודנט למרצים (אם לא קודם לכן), הוא ידע שהקורסים מבוטלים. ככל הנראה, וכך בוודאות לפי עדותה של גב' אדלר, הוא ידע זאת גם כאשר פנה לראשונה לפרופ' טולדו עם חידוש לימודיו.

25. יחד עם זאת אנו נניח לטובת הסטודנט כי יכול היה לסבור שהוא לא חייב לעבור את הקורסים המבוטלים באופן מלא כדי לצבור אותם לתואר. בפניות לגב' אדלר שהוצגו לפנינו הוא דיווח לה על שלושה קורסים שבוטלו במסגרת גזר הדין, בהם סיכם עם המרצים (כביכול, ולכך נתייחס בהמשך), כי קיבל את הסכמתם לכך שיקבל ציון בקורס עבור עבודה או מטלות שיוטלו עליו. הסטודנט כתב זאת לגב' אדלר, שאין ספק שידע שהיא מכירה את גזר הדין ויודעת שהקורסים בוטלו, והיא לא השיבה לו שהדבר אינו אפשרי. לכן הוא יכול היה להניח שאין בכך (מעבר הקורסים שלא באופן מלא) משום סתירה לגזר הדין. ונוסיף: אכן אין בכך סתירה לגזר הדין. מטלה עשויה להיות שקולה ללימודים מבחינת היקף שעות ומידת המאמץ, ויכולה להיות דווקא מתאימה לסטודנט שכבר עוסק במקצוע.

ואולם, מפניות אלה של הסטודנט לגב' אדלר אין גם אלא להסיק, שהסטודנט הבין שהוא לא יכול "להחיות" את הציונים שניתנו לו בקורסים המבוטלים, אלא שעליו לבצע עבודה אקדמית חדשה (גם אם לא חזרה מלאה על הקורס) כדי לזכות בציון חדש, ולכך נתייחס בהמשך.

המעשים השונים בגינם הועמד הסטודנט לדין

26. הקובלנה הוגשה בגין סדרה של מעשים שביצע הסטודנט, הקשורים זה בזה ומשלימים זה את זה, ואשר בוצעו במסגרת מהלך אסטרטגי אחד של ניסיון "להחיות" את הציונים שבוטלו. יחד עם זאת, לצורך ההכרעה בתיק יש מקום לנתח כל אחד מהם בנפרד.

27. העניין האחד: הפנייה עם חידוש הלימודים בספטמבר 2019 לפרופ' טולדו, תוך העברת גיליון הציונים משנת 2014, מבלי לעדכנו בגזר הדין ובעונש ביטול הקורסים (סעיף 6 לקובלנה).

27.1. בפנייתו של הסטודנט לפרופ' טולדו הוא ציין כי הפסיק את לימודיו בעקבות הליך משמעותי. הוא רשאי היה להניח, שהפקולטה מכירה את גזר הדין או תתעדכן בו בעקבות הפנייה ותהיה מודעת לו, ולא תאשר תכנית לימודים שעומדת בסתירה לו. הסטודנט שלח לו את גיליון הציונים שלו, לרבות המבוטלים, אך הוא עשה כן לאחר שהתבקש לעשות זאת על-ידי פרופ' טולדו, וכאמור יכול ואולי היה צריך להניח שפרופ' טולדו מכיר את גזר הדין.

27.2. לטעמנו, בעניינים אלה יכול היה הסטודנט להתנהל אחרת, אך לאור האמור לעיל לא היינו מרשיעים בגינם בביצוע עבירת משמעת, ולו מחמת הספק.

27.3. יחד עם זאת, הסטודנט לא הסתפק בכך. הוא גם אמר לפרופ' טולדו כי "הנשיא אישר לי השלמת הקורסים שנשארו לסיום התואר". לטעמנו, באמירה זו נחצה הרף. כל שנכתב בהחלטת החנינה היה "מתן הזדמנות להשלמת הלימודים", אך ללא כל התייחסות לקורסים. המדובר באמירה מטעה והצגה דברים שהיא לכל הפחות מניפולטיבית. נציין כבר כאן, שאכן ראש התכנית יכול היה לבדוק בעצמו את ניסוח החלטת החנינה, אך אין בכך כדי לפטור את הנאשם מאחריותו לאופן הצגת הדברים.

28. העניין השני: פניות למרצים בתחילת שנת הלימודים תש"פ, ובתחילת שנת הלימודים תשפ"א, לאישור הציון שניתן בקורסים שבוטלו, בקורסים אליהם נרשם שוב (סעיפים 7-9-11).

28.1. עניין זה הועמד, ובצדק, במוקד התיק, ולמעשה הוא מורכב מסדרה של אירועים שונים, שכן קיימים הבדלים בין נוסחי הפניות של הסטודנט למרצים. יחד עם זאת, קיים רציונל משותף לפניות, והוא ניסיון להביא את המרצה "להעתיק" את הציון שקיבל בקורס המבוטל אל הקורס אליו נרשם (מתוך ידיעה כי הקורס והציון הקודם בוטלו), תוך יצירת מצג שווא כי מדובר בהנחיה / סיכום של הפקולטה (וגם תוך אי גילוי עובדת ההליך המשמעותי או גזר הדין).

28.2. נתייחס לפניות השונות של הסטודנט ולאופן ניסוחן.

28.3. למרצה בקורס ניתוח מערכות (פרופ' טלסניק):

28.3.1. הסטודנט מעדכנו כי חזר לאחר הפסקת לימודים (ללא גילוי ההליך המשמעותי או גזר הדין), וכי חזר ללימודים "להשלים את הקורסים שנשארו לי לסיום התואר". אמירה אחרונה זו אינה שקר, אך היא מטעה ומניפולטיבית, שכן על רקע שאר חלקי הפנייה היא יוצרת רושם שהקורס המסוים, אותו כבר עשה ועל הציון שלו מדווח, אינו נכלל במסגרת הקורסים ש"נשארו". עד כאן מדובר באמירות שהן חצאי אמיתות, ללא גילוי מידע מלא, אך אם הן היו עומדות לבדן איננו משוכנעים שהיינו קובעים כי מדובר בעבירת משמעת.

28.3.2. אך הסטודנט לא הסתפק בכך והוסיף, כי "בטכניון ביקשו ממני אישור ציון של המרצים האחראים על הקורסים שלמדתי בשנה האחרונה שלי". ואולם, איש לא ביקש ממנו אישור כזה, הוא לא הציג בעדותו דרישה כזו, הוא לא העיד על דרישה כזו בע"פ,

וגם אין שום היגיון כי דרישה כזו הוצבה בפניו: הרי מבחינת לימודי הסמכה היה עליו לבצע את הקורס שוב, ומבחינת הגורם המוסמך בפקולטה, פרופ' טולדו (שלא ידע על גזר הדין), הקורסים היו קיימים ולא היה שום צורך להירשם אליהם או לקבל אישור לגביהם,

28.3.3. הסטודנט המשיך והצהיר כי "לפי הבקשה של הטכניון עליו להירשם לקורס ולקבל עליו ציון, ולפי שיקול דעת המרצה במידה וישנן השלמות או מטלות". משפט זה הינו בחלקו מניפולציה או חצי אמת, ובחלקו האחר גרוע מכך. כאמור, פרופ' טולדו לא נתן לו כל הנחיה לגבי הקורסים האמורים, ולכן יצירת מצג כאילו לפי בקשת הטכניון ניתן להסדיר את העניין גם ללא מטלות / השלמות, אינו נכון. לא בגלל שיתכן שניתן היה לקבל ציון עבור ביצוע מטלה, אלא בגלל הצגת הדברים שיצרה מצג של סיכום עם הטכניון, שכלל גם אפשרות "להעתיק" את הציון הישן.

28.3.4. השורה התחתונה הינה "אשמח אם יש אפשרות שתעדכן עבורי את הציון שקיבלתי אז". אמירה זו מהווה 'בקשה', ולכאורה יכול הנמען להשיב בשלילה, אך לאור יתר חלקי המייל הרושם שנוצר הינו שבקשה זו עולה בקנה אחד עם "הבקשה של הטכניון" עמה החל את הפנייה, אלא שבקשה כזו של הטכניון כאמור מעולם לא הייתה, ולכן הבקשה שבשורה התחתונה לא יכולה לעלות בקנה אחד איתה.

28.3.5. כל זאת מבלי לציין שהקורס בוטל במסגרת הליך משמעתי.

28.3.6. כך, במייל קצר המשלב בין חצאי אמיתות, אמירות לא נכונות והסתרה, ניסה הסטודנט להשיג את הציון שהשיג בקורס שבוטל, תוך שמייצר מצג שווא בעיני המרצה, כי העברת הציון מהקורס המבוטל לקורס החדש הינה אולי בשיקול דעת המרצה, אך הינה אפשרית מבחינת הטכניון ואף תואמת בקשה של הטכניון להסדיר את הדברים.

28.4. בפנייה נוספת למורה אחר:

28.4.1. פנה ומתחיל בציון הקורס, מבלי להזכיר שבוטל. וממשיך (ההדגשה הוספה):
"לפי בקשת הטכניון מכיוון שהייתי בהפסקת לימודים כמה שנים, הייתי צריך להירשם שוב לקורס על מנת שיתעדכן אצלי במערכת. כל מה שצריך לעשות זה להעביר את הציון שיש לי בקורס שוב יחד עם שאר הסטודנטים בסמסטר הנוכחי ובכך זה נקלט שוב במערכת".

28.4.2. המדובר ביצירת מצג שווא ברור כאילו הפעולה המבוקשת של העברת הציון הינה בהתאם לבקשת הטכניון מה שכמובן לא היה ולא נברא, וכאילו הדרישה לרישום

- לקורס הינה טכנית ("על מנת שיתעדכן אצלי במערכת")- בעוד שהוראת לימודי הסמכה היתה שעליו לעבור שוב את הקורסים, והוא לא קיבל כל הנחיה אחרת מהפקולטה.
- 28.5. **לפרופ' סידס (תכן מיסעות):** "בגלל הפסקת הלימודים שהייתה לי צריך את האישור שלך לגבי הציון. רק צריך להעביר את הציון הסופי שלי יחד עם שאר הסטודנטים בסמסטר הנוכחי ובכך מתעדכן אצלי במערכת". ובפנייה אחרת: "סך הכל צריך להעביר את הציון הסופי בסמסטר הנוכחי על מנת שיתעדכן אצלי במערכת העדכנית". גם כאן, המדובר ביצירת מצג שווא כאילו מדובר בעניין טכני הנובע מחידוש הלימודים, ללא אזכור שהקורסים בוטלו בגזר הדין.
- 28.6. **לפרופ' בורוביץ (עבודות עפר):** מזכיר את הציון בקורס שבוטל, ומוסיף: "על-פי בקשת הטכניון מאחר ונרשמתי לקורס בסמסטר הנוכחי, צריך להעביר את הציון הסופי של בקורס יחד עם שאר הסטודנטים על-מנת שיתעדכן אצלי במערכת". כאמור, בקשה כזו מצד הטכניון לא הייתה ולא נבראה.
- 28.7. **לפרופ' אסחאק (תכנון תח"צ):** "בטכניון ביקשו ממני אישור של המרצים האחראים על הקורסים שלמדתי בשנה האחרונה שלי ... לפי הבקשה של הטכניון אני חייב להירשם לקורס ולקבל ציון עליו, ולפי שיקול דעת המרצה האחראי במידה וישנם השלמות או מטלות על מנת לאשר לי את הציון".
- שוב, המדובר בהצגת דברים חסרה ומניפולטיבית, תוך יצירת מצג שווא לגבי "סיכום" כלשהו שלא היה.
- 28.8. **לד"ר בלשה:** "בדקתי במזכירות וכל מה שצריך לעשות זה להעביר את הציון הסופי שלי בקורס יחד עם שאר הסטודנטים, שהוא 81 על מנת שיופיע במערכת ויתעדכן". ואולם, כאמור, לא היה כל סיכום כזה. כזכור, מבחינת פרופ' טולדו שהוא, וכך מוסכם, היה הגורם המוסמך שעמו אישר הסטודנט את תכנית הלימודים שלו, באותה עת הקורסים היו קיימים ולא היה צורך לעשות לגביהם דבר – לא "אישור ציון" ולא כל פרוצדורה אחרת.
29. **לפרופ' גיא רמון, הנדסת סביבה:** "בדקתי במזכירות וכל מה שצריך לעשות זה להעביר את הציון הסופי שלי בקורס בסוף הסמסטר, שהוא 95", ובפנייה אחרת: "לפי בקשת הטכניון מכיוון שהייתי בהפסקת לימודים כמה שנים, הייתי צריך להירשם שוב לקורס על מנת שיתעדכן אצלי במערכת. כל מה שצריך לעשות זה להעביר את הציון שיש לי בקורס שוב יחד עם שאר הסטודנטים בסמסטר הנוכחי ובכך זה נקלט שוב במערכת". לגבי אופן ניסוח זה התייחסנו לעיל ואין צורך לחזור. נעיר, שבין לבין פנה המרצה לסטודנט ושאל אותו עם מי דיבר בטכניון. לפי שרשור המייל, הסטודנט התעלם משאלה זו, ופנה שוב לאחר מספר חודשים.

29.1. לפרופ' סידס (תכן מיסעות): "בגלל הפסקת הלימודים שהייתה לי צריך את האישור שלך לגבי הציון. רק צריך להעביר את הציון הסופי שלי יחד עם שאר הסטודנטים בסמסטר הנוכחי ובכך מתעדכן אצלי במערכת". ובפנייה אחרת: "סך הכל צריך להעביר את הציון הסופי בסמסטר הנוכחי על מנת שיתעדכן אצלי במערכת העדכנית".

30. נבקש להדגיש: נניח לטובת הסטודנט, כי רשאי היה לסבור שבסמכות המרצים "להחיות" את הציונים בקורסים שבוטלו, ולכן אין לזקוף לחובתו כי לא הצהיר בפני המרצים כי הקורס בוטל. בנוסף נניח לטובתו, כי אי הזכרת ההליך המשמעתי וגזר הדין לא נבעו מרצון להסתיר אלא מ'בושה'. לכן, לו בפניות אל המרצים היה מסתפק בבקשה להעברת הציון היינו מתלבטים אם היה מקום להרשיעו בגינן. ואולם, כפי שפורט לעיל, הסטודנט לא הסתפק בכך, אלא יצר בפני המרצים מצג שווא כאילו הפנייה שלו מתואמת עם הפקולטה ואף בהתאם לסיכום עמה, ולעיתים ממש בהתאם ל"בקשה" של "הטכניון" / הפקולטה. ההיבט העיקרי הנוסף שבמצג השווא היה כאילו מדובר בעניין טכני גרידא, בעוד שאף גורם בטכניון לא הציג בפניו את העניין כך, ופעולותיו מול המרצים לא תאמו אף הנחייה ואף סיכום עם אף גורם. ויוזכר: הגורם המוסמך בלימודי הסמכה מסר לו כי עליו לבצע את הקורסים ומעבר לכך עליו לסכם את הדברים בפקולטה, ואילו הגורם המוסמך בפקולטה כלל לא ידע על ביטול הקורסים ולא נתן לו כל הנחיה לגביהם. לכן, המצג כלפי המרצים כאילו הבקשה "להחייאת" הציונים מהקורסים המבוטלים ו"העתקתם" לקורסים החדשים, היה מעיקרו ובהכרח מצג שווא כוזב.

31. העניין השלישי: הפנייה לגב' אדלר (סעיף 8 לקובלנה), בה עדכן אותה כי סיכם עם מרצים של שלושה קורסים על הירשמות לקורס שבוטל לו, וכי יקבל בהם ציון עבור ביצוע מטלות / עבודות.

31.1. כאן המדובר ביותר מאשר 'חצאי אמיתות', שכן לפי הצהרותיו שלו, וכן לפי התוצאות בפועל, זה לא היה הסיכום שלו עם המרצים.

31.2. כך, עם פרופ' זאל (משאבי אנוש) סיכם עם תחילת הסמסטר, בהתאם למייל שלו אליה מיום 25.2.20, על "העברת הציון" ללא מטלות כלשהן. המדובר בהצהרה בכתב של הסטודנט עצמו, שאינו מותירה מקום לספק.

31.3. לגבי שני הקורסים האחרים הסיכום היה ככה"נ בע"פ, אך אחרית הדברים מלמדת גם עליהם: גם בהם הסיכום מבחינת הסטודנט לפחות היה קבלת הציון ללא ביצוע מטלות כלשהן, אלא רק עניין טכני כביכול של העתקת ציון.

- 31.4. ההבדל בין העברת הציון מהקורס הקודם ללא כל לימודים בסמסטר הנוכחי – כפי ש"סיכום" עם המרצה, לבין ביצוע מטלה אקדמית לצורך קבלת ציון בקורס (כחלופה למטלות האקדמיות הרגילות שיש בקורס), כפי שדיווח ללימודי הסמכה, הינו כמובן שמים וארץ.
- 31.5. המדובר במסירת מידע כוזב, במטרה לקבל את אישור לימודי הסמכה, כשהוא ידע שמבחינת לימודי הסמכה נדרש לעבור שוב את הקורסים (גם אם על דרך של ביצוע מטלה) ולקבל ציון מחדש, ולא "להעתיק" ציון מהקורס שבוטל. ר' לעניין זה בהמשך.
- 31.6. נוסף, כי יש לתת את הדעת לא רק למה שהוצג לפנינו – הדיווח ששלח הסטודנט לגב' אדלר, אלא גם מה הוא לא שלח בהמשך ללימודי הסמכה. הסטודנט לא עדכן את לימודי הסמכה (את גב' אדלר או מי שהחליפה בתפקיד) כי בסופו של דבר הוא "מעביר ציון מהקורס". הוא הותיר את לימודי הסמכה עם ההצהרה הראשונית, כי הוא יקבל ציון חדש עבור מטלה אקדמית שיבצע.
- 32. העניין הרביעי: פנייה לסגן הדיקאן ביום 23.2.2021 (סעיף 15 לקובלנה):**
- 32.1. הסטודנט פנה לסגן הדיקאן בבקשה לקדם את עניינו, תוך שמציין כי הוא מצרף את ה"התכתבות אחרונה שלי עם תומר", אך בפועל הוא צירף רק את הפנייה שלו אל פרופ' טולדו מיום 9.2.2021, ולא את המענה המיידני שנתן לו פרופ' טולדו.
- 32.2. המדובר בהתנהלות בלתי ראויה. לו היה נמנע הסטודנט מלציין במייל כי מדובר בהתכתבות האחרונה עם פרופ' טולדו, היה ניתן להסתפק בכך שמדובר (שוב) בחצי אמת. ואולם, הוספת אמירה מפורשת כי מדובר ב"התכתבות האחרונה" כשזו אינה ההתכתבות האחרונה, מוסיפה מימד של הצהרה כוזבת.
- 32.3. יודגש, כי אין המדובר בעניין העומד במוקד התיק. יש להניח כי גם הסטודנט ידע כי סגן הדיקאן לא יקבל החלטה בלי לשמוע את עמדת פרופ' טולדו, כלומר שאין סיכוי של ממש להסתיר מסגן הדיקאן את עמדת פרופ' טולדו. ואולם, האופן בו ניסח את הפנייה מדגים היטב את האופן בו התנהל בפרשה באופן כללי.
- 33. העניין החמישי: העברה לפרופ' בורוביץ ביום 7.4.2021 של תכנית לימודים בלתי מעודכנת (מעת חידוש הלימודים), ולא תכנית לימודים מעודכנת שהועברה לו ביום 17.3.2021 בה נדרש לעבור שוב את הקורס (סעיף 17 לקובלנה).**

- 33.1 פנייה זו של הסטודנט אל פרופ' בורוביץ נעשתה במסגרת ניסיונותיו לקבל ממנו את הציון מהקורס המבוטל מבלי שעבר את הקורס החדש (או ביצע בו מטלה כלשהי).
- 33.2 העברת תכנית לימודים קודמת, ולא המעודכנת, לאחר שכבר נחשף עניין גזר הדין והוא חויב מפורשות במעבר הקורס מחדש, תוך שנכלל בתכנית המעודכנת, מהווה מסירת מידע כוזב למרצה הקורס, ומהווה ללא ספק פעולה בדרך לא כשרה מצדו של הסטודנט בניסיון נואש שלו להשיג את הציון ללא מעבר הקורס למרות שבמועד זה כבר היה ידוע לו מעבר לכל ספק שזו דרישת הפקולטה.

בחינת התנהלות הסטודנט במבט על

34. לעמדתנו, הנאשם לא התנהל באופן המצופה מסטודנט בטכניון, בוודאי סטודנט במצבו, שנעשה עמו חסד וזכה לחנינה לאחר שכבר הורחק לצמיתות בגין עבירת משמעת חמורה ביותר. היינו מצפים כי סטודנט במצב כזה יתנהל מול הגורמים האחראים בטכניון ומול מוריו באופן כן, תוך הצגת גזר הדין, דיוק בהצגת הדברים, הבאת התמונה העובדתית המלאה, הסדרת הטיפול בקורסים המבוטלים מול ראש התכנית ורק לאחר מכן פנייה למרצים, והימנעות מחצאי ורבע אמיתות. הסטודנט לא התנהג כך. ואולם, השאלה העומדת להכרעתנו הינה האם התנהלותו, שאנו תמימי דעים שאינה עומדת בסטנדרטים הנדרשים מסטודנט בטכניון, הייתה בגדר "תחמנות" שאינה מגיעה לרף של עבירת משמעת, האם הגיעה לרף חומרה של התנהגות "בדרך בלתי כשרה" (עבירה לפי סעיף 4.1.1, או התנהגות לא הולמת בהיבט המשמעתה – עבירה לפי סעיף 4.19), או האם הגיעה לרמה חמורה עוד יותר של מעשה רמייה של ממש, לרבות מסירת מידע כוזב וכיו"ב (עבירה לפי סעיף 4.11).

35. כבר ציינו קודם, שניתן להניח לטובת הסטודנט, כי רשאי היה לסבור כי בסמכות המרצים "להחיות" את הציונים מבלי לעבור את הקורסים פעם נוספת, ורשאי היה להניח שראש התכנית מכיר את גזר הדין שהושת עליו. לכן, לו היה פונה הסטודנט למרצים בבקשה להחיות את הציונים אף מבלי לציין את גזר הדין, אך מבלי להוסיף על כך אמירות מטעות ומניפולטיביות, לא היינו מרשיעים אותו, אך גם זאת בכפוף לכך שמעבר לאי הטעיית המרצים היה פועל בגלוי ובעקביות כלפי כלל הגורמים. הוא לא פעל כך.

36. יש להסתכל על מעשי הסטודנט באופן כולל, ובראש ובראשונה מה בחר הסטודנט להגיד לאיזה גורם: לגורם המוסמך בלימודי הסמכה שהכיר את גזר הדין וביטול הקורסים הצהיר כי יקבל ציון

חדש בקורסים המבוטלים עבור מטלה שיבצע; לעומת זאת, בפני המרצים שלא מכירים את גזר הדין יצר מצג כאילו קיים סיכום עם "הטכניון" על העברה טכנית של הציון הישן לקורס אליו נרשם שוב; ואילו מול הגורם המוסמך בפקולטה נמנע לחלוטין משיחה על הקורסים המבוטלים, אלא התנהל מול כל מרצה ומרצה בנפרד. כל זאת מבלי שהפקולטה (או לימודי הסמכה) מודעים או מעודכנים על-ידו במהלך שמבצע. כלומר, בשורש התנהלותו הפסולה של הסטודנט עומדת האסטרטגיה של להגיד לכל גורם משהו אחר: ללימודי הסמכה משהו אחד, למרצים דבר שני, ועם הגורם האחראי בפקולטה להימנע מכל שיג ושיח להסדרה כוללת של נושא הקורסים המבוטלים, וכלפי המרצים יצירת מצג שווא של סיכומים מול הגורמים המוסמכים בטכניון.

37. בתמצית: המצג מול המרצים היה שהעברת הציונים מהקורסים המבוטלים הינה מהלך פרי סיכום (ואף "בקשה") של הגורמים המוסמכים בטכניון – כלומר סיכום רוחבי וכללי ביחס לכלל הקורסים "הישנים" שלו, כשהפנייה למרצים הינה למימוש אותו סיכום רוחבי שבוצע מול הגורם המוסמך. ואולם, מול הגורמים המוסמכים בפקולטה הוא נמנע מכל שיחה בנושא, ולא קיבל כל הנחיה כללית.

38. מעבר לכך. קיימת חשיבות רבה למייל שכתב הסטודנט לגב' אדלר, ובו כתב לה – כאמור, בניגוד לסיכום עם המרצים - כי יקבל את הציון בקורסים כנגד ביצוע מטלות. מהצהרתו זו, ומעבר לכך שלא הייתה אמת, נלמד, שהוא עצמו הבין היטב בזמן אמת, שמבחינת "הטכניון", עליו ללמוד את הקורס מחדש, גם אם באופן מותאם בהתאם לשיקול דעת אקדמי של מרצה, ואין המדובר בעניין טכני של העתקת ציון. לכן הצהיר בפני גב' אדלר את שהצהיר, שכן ידע כי אם יצהיר בפניה אמת – שהוא רק מבקש מהמרצים להעתיק את הציון מהקורס המבוטל – היא תבהיר כי הדבר אינו אפשרי וכי עליו ללמוד שוב את הקורסים. לכן הוא לא הצהיר בפניה אמת בכל הנוגע לסיכום עם המרצים, ובמקביל התנהל מול המרצים כפי שהתנהל. כלומר, כשהוא יצא למסע הפניות למרצים באמירה כי מדובר בעניין טכני ויש רק להעתיק את הציון, הוא לא רק יצר מצג מצב שווא לגבי סיכום של הטכניון או בקשה כזו, שלא היו ולא נבראו, אלא ידע כי מבחינת הטכניון - או לכל הפחות לימודי הסמכה - המצב הוא הפוך, והוא לא אמר אמת לגביו ביודעין. לפי ניתוח זה, הוא ידע כי ניסיונותיו לקבל ציון באופן טכני על ידי העתקת הציון הישן ללא ביצוע עבודה אקדמית כלשהי מנוגדים למתחייב מגזר הדין לפי עמדת לימודי הסמכה.

39. אף אם הסטודנט לא התכוון לצאת למסע מרמה מתוכנן, אלא "רק" לנצל פרצות, או "לתחמן" את המערכת מתוך מטרה להחזיר לעצמו את הציונים שבוטלו במינימום זמן ומאמץ, הרי שהפעולות

שביצע במסגרת אותו מהלך כולל כללו גם יצירת מצגים כוזבים, אי אמירת אמת, ובוודאי חצאי אמיתות, הסתרות, מניפולציות וניצול האמון שנותנים מורי הטכניון בסטודנטים.

40. כאמור, בחלק מפניותיו חטא הנאשם באי אמירת אמת מפורשת: בחלק מהאמירות כלפי המרצים (מצג השווא המפורש שהפנייה אליהם היא עניין טכני למימוש סיכום רוחבי מול וכללי מול הפקולטה ביחס לכלל הקורסים הישנים שלו), בהצהרה שלו לגבי אדלר כי סיכם עם המרצים על ביצוע הקורסים כנגד מטלות, ובהעברת תכנית הלימודים הלא מעודכנת לפרופ' בורוביץ.

41. אשר על כל האמור לעיל מצאנו להרשיע את הסטודנט בעבירה לפי סעיף 4.1.1 לתקנון המשמעותי.

42. לא מצאנו להרשיע את הסטודנט בסעיף 4.11 מחמת הספק. ואנו מזכים אותו, ג"כ מחמת הספק, מסעיף 4.12 משום שאיננו משוכנעים כי הסעיף, שעניינו 'שיבוש הליכים', מתאים לענייננו. משעה שהסתיים ההליך המשמעותי והוטל עונש, הרי שהתחמקות מביצוע העונש עשויה אין בה כדי "לשבש" את ההליך שהסתיים. מכל מקום, ממילא מוקד העניין הוא בעבירות לפי הסעיפים האחרים בהן הורשע, ואין משמעות של ממש לזיכוי מעבירה זו.

התייחסות לטענות הסטודנט על אחריות גורמים שונים בטכניון לאופן בו פעל:

43. בטרם חתימה נבקש להתייחס לטענתו העיקרית של הסטודנט, אשר ביקש להטיל את האחריות על גורמים שונים בטכניון, ובעיקר פרופ' טולדו אשר אישר את תכנית הלימודים שלו, כאשר הוא רשאי היה להניח שראש התכנית מכיר את גזר הדין ולא יאשר תכנית לימודים הסותרת את גזר הדין.

43.1. העובדה שיתכן וגורמים בטכניון יכלו להתנהל טוב יותר ולעצור את העניין מוקדם יותר אינה יכולה לפטור את הסטודנט מאחריות למעשיו.

43.2. הסטודנט לא מורשע בגין הפניות למרצים, אלא בגלל מה שכתב להם והמצגים שיצר בפניהם.

43.3. מעבר לכך, הסטודנט ניצל את האמון שנותנים מורי הטכניון בתלמידיהם. סיבה מכרעת לכך שהפרשה לא נבלמה בשלב מוקדם יותר הייתה שהמרצים נתנו אמון באמירות הסטודנט ובכך שמציג לפניהם תמונה שלמה ומדויקת.

43.4. מעבר לכך. הסטודנט ידע כי פרופ' טולדו הינו הגורם המוסמך בפקולטה. למרות זאת, הוא בחר לא להעלות מולו את נושא הקורסים הישנים. גם אם נניח לטובת הסטודנט שהוא סבר בתום לב שהמרצים רשאים להעתיק את הציון מהקורסים הישנים ושאינן בכך סתירה לגזר הדין (כאמור, לאור המייל שלו לגב' אדלר, אפשר לפקפק בהנחה זו), הרי שמדובר בעניין כללי ורוחבי, שמובן שהיה צריך להסדיר אותו מול ראש התכנית (כיצד יש לבצע את אותו עניין "טכני"), וכך היה פועל סטודנט תם לב. בחירתו שלא לעשות כן, אלא לפנות לכל מרצה ומרצה בנפרד ולבקש מהם להעביר את הציון לפקולטה, מבלי שאף גורם בפקולטה יהיה מודע לכך שהציון מגיע מבלי שעבר שוב את הקורס (או ביצע מטלה כלשהי), וכאשר המצג כלפי לימודי הסמכה הוא שהוא עובר שוב את הקורסים, אינה מקרית.

43.5. ואחרון, ומבלי לקבוע מסמרות, יתכן שלעניין זה תהיה רלוונטיות לעניין העונש, והסטודנט יהיה רשאי לטעון לכך במסגרת הטיעונים לעונש.

44. טענה אחרת של הסטודנט והקרובה לטענה הראשונה הייתה כי "לא הייתה כתובת אחת", ולא היה מי שינחה אותו כיצד עליו להתנהל, ולכן בהעדר הכוונה והעדר מענה פעל כפי שפעל.

44.1. אנו דוחים טענה זו מכל וכל.

44.2. הסטודנט לא הציג בפנינו כל פנייה שלו לפרופ' טולדו או ללימודי הסמכה, בבקשה להכוונה כיצד עליו לפעול ביחס לקורסים "הישנים" ומה עליו לעשות כדי שהציונים יחזרו ויופיעו בגיליון הציונים שלו. נהפוך הוא. לא רק שהוא לא פנה לגורם המוסמך, אלא שהוא נמנע מלהעלות בפניו את הנושא.

44.3. בהנחות המיטיבות ביותר עם הסטודנט, הוא נתקל בזמן אמת במצב בו הגורם המוסמך בפקולטה מסר בידיו תכנית לימודים להשלמת התואר שאינה כוללת את הקורסים המבוטלים, אך מאידך, בפועל, ציונים אלה לא הופיעו עוד בגיליונות הציונים העדכניים שלו ופשוט לא היו קיימים. במצב דברים כזה המינימום שעל הסטודנט היה לעשות זה לפנות לראש התכנית כיצד עליו להסדיר "טכנית" את הציונים ש"נעלמו". ולא לפנות אל המרצים. גם הסטודנט עצמו הבין שעניין כזה צריך להיות מוסדר באופן כללי ורוחבי מול הפקולטה, ולכן הוא יצר מצג בפני המרצים כי אמנם קיים סיכום מול הפקולטה. ואולם, הוא לא פנה לראש התכנית בבירור כיצד עליו לפעול ביחס לאותם ציונים נעלמים, וגם לא ללימודי הסמכה – נהפוך הוא, בפני לימודי הסמכה יצר כאמור מצג אחר.

44.4. הראיות בתיק זה מלמדות כי הסטודנט ידע גם ידע לפנות לכל גורם רלוונטי בבקשה לסיוע ולקידום ענייניו – פעם ועוד פעם ועוד פעם, ככל שנדרש. הוא לא הציג בפנינו כל פנייה שלו בבקשת הכוונה לפרופ' טולדו או לגורם מוסמך מרכזי בנוגע לקורסים הישנים – כיצד עליו לפעול להחייאת הציונים, שאי מענה לה "חייבה אותו", כביכול, לפעולה פרטנית מול המרצים.

44.5. לפיכך, לא רק שיש לדחות את הטענה כי מעשי הסטודנט נובעים מהעדר מענה מספק לבקשת הכוונה שלו, אלא שהעובדה שלא עלה בידו להציג ולו בקשה אחת שלו לגורם מוסמך אחד בנושא הקורסים "הישנים", מהווה תימוכין למסקנה של התנהלות מכוונת שביקשה לנצל באופן מניפולטיבי "אי בהירות", ההיפך מניסיון לפתור אי בהירות ולקבל הכוונה. הסטודנט ידע, שאם יפנה בצורה מסודרת ומלאה לגורם המוסמך בפקולטה יקבל את התשובה בה אינו רוצה – התשובה שקיבל בפברואר 2021 – ובדיוק לכן נמנע מפנייה מסודרת כזו. "אי הבהירות" ככל שהייתה כזו שירתה את המהלך האסטרטגי בו נקט ואפשרה אותו, לא היה לו כל עניין לפתור אותה, והוא אכן לא עשה כל ניסיון לפתור אותה.

המזכירות תקבע מועד לטיעונים לעונש.

פרופ' דוד דורבן

אנס סטונס נ.ל.

פרופ' אלי אלטוס

כ"ה בשבט תשפ"ב
27 בינואר, 2022

לכבוד
מזכירות בית הדין המשמעתי

גזר הדין במשפטו של [] , ת.ז. []

בהכרעת הדין (מיום 15.11.2021) במשפטו של הסטודנט, מצא בית הדין להרשיעו על עבירות משמעתיות של הפרת חובת לימודים, על פי סעיף 4.1.1 של התקנון המשמעתי לסטודנטים.

הדיון בטיעונים לעונש התקיים ביום 6.1.2021, בפני ההרכב הח"מ. התביעה הציגה את טיעוניה לעונש, הנאשם דיבר בעד עצמו ולאחר הדיון העביר לבית הדין נוסח כתוב של טיעונו.

טיעוני התביעה

התביעה דרשה לגזור על הנאשם הרחקה לצמיתות מהטכניון על פי סעיף 12.8 לתקנון המשמעתי, וכן, על פי סעיף 12.6 לתקנון, ביטול כל הקורסים אותם למד החל מסמסטר אביב בשנת הלימודים 2012-2013, כולל אלו שלמד לאחר חזרתו ללימודים בשנת 2019. לשיטת התביעה אלו עונשים המשקפים את חומרת מעשיו של הנאשם.

נימוקי התביעה לעונש הם הנסיבות החמורות של ביצוע העבירה, ועבר משמעתי מכביד וארוך טווח מתחיל מראשית לימודיו של הנאשם בשנת 2011.

התביעה הדגישה כי הנאשם ניצל לרעה את ההזדמנות הנוספת להשלמת הלימודים אותה העניקה לו החנינה וכי התעלם מאזהרות אשר ניתנו לו לאורך הזמן. בראייתה, התנהלות הנאשם מעידה על פגם מוסרי וערכי המטיל ספק רב במידת התאמתו ללימודים אקדמיים. מעשיו חותרים תחת יסודות האקדמיה, פוגעים בשמו של הטכניון, והוא אינו ראוי להשתייך למשפחת הטכניון, לא כסטודנט ולא כבוגר.

טיעוני הנאשם

מרבית טיעונו של הנאשם הם חזרה על דבריו במהלך המשפט. עיקרי עמדתו הם כי נענש כבר בחומרה על טעותו בעבר ולא היה בכוונתו לרמות. מאז שובו ללימודים הוא פעל בהתאם להנחיות של הגורמים הרלוונטיים בטכניון, והוא מבקש מבית הדין לאפשר לו להשלים את לימודיו בטכניון ולצאת לדרך חיים חדשה.

הנאשם חזר על טענותיו כלפי ראש המסלול בו למד, הרחיב על מסירותו למשפחתו, כאב ומפרנס, וסיפר על התפתחות הקריירה המקצועית שלו. לעצם העונש טען כי 75% מהסטודנטים מעתיקים, וכי הוא "מוכן לחזור על הקורסים".

דין והחלטה

בפתח דבריה ציטטה התובעת, מתוך מסמך חזון הטכניון, את הערכים לאורם מחנך המוסד את תלמידיו:

"...להיות מסוגלים לקבל החלטות ולנווט את הספינה מתוך הבנת המורכבות, היכולת לשקול ערכים מתנגשים, מתוך הבנת ההקשר החברתי-תרבותי-כלכלי הרחב, ומתוך יושרה פנימית, מקצוענות ותחושת מחויבות לקהילה. הם צריכים להיות מסוגלים ליזום, ליצור, להוביל מהלכים, ולהוות סוכני שינוי במקום הם פועלים. מעבר לכך, אנו רואים בחינוך כזה חלק מהאחריות החברתית והמשימה הציבורית של הטכניון".

ועוד הוסיפה התובעת את משפט הפתיחה לתקנון המשמעתי לסטודנטים:

"הלימודים בטכניון מבוססים על אמון בין המוסד לבין הלומדים בו. הסטודנטים מחויבים ליושרה אקדמית ולהתנהגות ההולמת את כבוד הטכניון, הסטודנטים, העובדים וחברי-הסגל האקדמי".

בראיתנו, התנהגותו ומעשיו של הנאשם מהווים הפרה בוטה וסדרתית, לאורך שנים, של הערכים הבסיסיים המצופים מסטודנט בטכניון, אשר נוסחו בבהירות במזון המוסד ובתקנון המשמעתי. ויתרה מכך, בדבריו של הנאשם לא ניכרים כל הפנמה והכרה בחומרת מעשיו, לא כל שכן בפגיעה החמורה של מעשיו בכבודו של הטכניון. וזאת, חרף תמרורי האזהרה החמורים אשר הוצבו בפניו פעם אחר פעם. נזכיר בהקשר זה את קביעתו המהדהדת של ביה"ד לערעורים בפסיקתו, מיום 8.6.2014, לגבי ערעור הנאשם על עונש ההרחקה לצמיתות, כי "כעומק התחכום והתכנון מראש – עומק הענישה".

התנהגותו ומעשיו של הנאשם מביישים את הטכניון והוא אינו ראוי להמשיך את לימודיו במוסד.

אשר על כן, אנו גוזרים על הנאשם הרחקה לצמיתות מלימודים בטכניון על פי סעיף 12.8 לתקנון.

כמו כן, על פי סעיף 12.6 לתקנון, יבוטלו כל הקורסים אותם למד הנאשם החל מסמסטר אביב בשנת הלימודים 2012-2013, כולל אלו שלמד לאחר חזרתו ללימודים בשנת 2019.

גזר הדין ניתן פה אחד.

פרופ' דוד דורבן

שופט סטודנט מ. ל

פרופ' אלי אלטוס